

TELEGRAFUL ROMANU

Nº 105. ANULU XVI.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face la Sabiu la expeditorul său pe afara la c. r. poste, cu banii dată prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. sau pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tru provinciale din Monarchia pe anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru principalele șiruri străine pe anu 12 fl. 50, sau 6 fl. și 7 fl. 50.

Inseratele se plătesc pentru între 6 și 7 fl. cr. și 5 fl. cr. și pentru a treia repetare cu 3 fl. cr. v. a.

Sabiu, în 29 Dec. 1868. (10 Ian. 1869.)

Invitare de prenumeratiorie la „Telegraful Român”.

Apropiandu-se începutului anului 1869, se deschide prin acăstă prenumeratiorie nouă la această foia.

„Telegraful Român”, va fi că și pâna acum de două ori pe săptămâna Joi și Duminică — Pretul abonamentului e:

Pentru Sabiu pe anu 7 fl. pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Transilvania și Monarchia austro-ungurească pe anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl., pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru România și strainătate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl. pe 1/4 3 fl. v. a.

DD. abonanți sunt rugați să nu întârziu să trimită prenumeratiorile.

Adresele ne rogăm să scrie curățu, să epistolele de prenumeratiorie să se tramite francate — adresându-le de adreptul la

Editura „Telegrafului Român”
în Sabiu.

Români, merita o sorte mai bună?

W. Hoffmann în opula sa: „Descrierea pămentului acăstă insă de unde poporul românesc și are originea sea, se desvăluă capete, care suntu classică și potu servi de model; capete, care ascundu și în lăințrul lor ce arata parlea loru din afara; pentru ca putere de pricepere mai multe, minte mai deschisa, petrundere mai adunca, insocita de desteritate în purtare nu se mai află la nimenea, precum se vede la românu celu mai de rendu. Acestu poporu impreună și adusu la civilizația cea mai înalta aru și optu sa stea în fruntea culturii spirituale a omenimel. Si pentru că să se pună corona la tôte aceste, limbă lui, inca și asiă de sonora și bogăția, încău se aru potrivit pentru poporul celu mai cultu alu păstului.”

Precum e bine, că omulu în mijlocul fericirei să-si aduca aminte de slabiciunile sele asiă de lipsa, că omulu, cându se astă în necasu, să nu-si uite de insusirile sele cele nobile. În casu primu, adeca în fericire, se infrenează sumeria și mandrișo, la care omulu istoru pote scapă; în casu din urma, nu cade în desperație totală, sfârindu în insusirile sele anghiră, de carea să se radine pâna trece furtuna visorului preste elu și vine ierasi liniscea inserinarei.

Cum e cu omulu singurăteci asiă e și cu poporele, cu națiunile,

Citatul de mai susu e alături străinu, nemînă, este dăra o marturia nepartitiorie, și de aceea nu putem să dicem ca e o apătire magalitorie și vaniliosă, spre carea, cu deosebire îndividualitățile suntu adese apletecate.

Momentele prezente ne înduplecă și tie-né séma de apătării că cele ale lui Hoffmann, nici de cum insă pentru a ne îngănsa să a face pre lume să credă, că noi lătinu că să devinu „singuri și atotu stapanitori” ei. Noi vremu numai să constatăm în unu modu eclatant, cu unu argumentu lăuat dela vnu străinu, marimea gresielei ce amu comite cătra ființa noastră, cându noi amu său unu momentu la îndoială și amu deagă corsulu nostru la orice felu de manifestație de vietie constituionale și totuodata legală. Apătia-

mu păsetiunea noastră cea dificile, cunoscem inapoierea la care ne vedem impinsă de acel frati de o sorte cu noi, cari două decenii au predicat și lamentat libertate.

Dară în valurile vieții e erore să considere cineva numai păsetiunea prezentă putenu favoritoră, din contra sa cauile a dovedit lumei, că în trecut, ca noi sunu a ne emancipă din ori ce stare prin insistarea de a pretinde neincetată drepturile ce ni competu.

Trecutul nostru ne e argumentu strălucit și necontestabile că indolenta ori din ce istoru aru est, ni este nepartitiorie. Sa cugetăm la ceea ce eram cu deosebire în cei doi secoli din urma, unde ni s-au fostu atacatu insosi altariolu, și ca noi numai după ce prin mari greutăți sunu inceputu a ne miscă în interesulu nostru, amu pututu să ne străcurăm paladiulu stramosiesco limbă și biserică, amu pututu să ne creăm din nou inteligenția, amu pututu pre lângă tôte pedecele ce ni s-au opus și ni se opună inca, a ne ocopă unu locu frumosu pre cîmpulu comercialu și alu industriei.

Aceste dăra nu trebuesc uitate. Aceste trebuiesc impreunate cu apătările unu strainu și de sigur că are sa rezulte noue puteri pentru noue încordări, cari nu-si voru denegă rezultatele sele.

Va întrebă cine-va, care va sa fie practica celor de mai susu?

Responsul la aceasta întrebare e usor, pentru că sunu înaintea unui cîmpu vastu, pre carele de cădă inceputu a-lu lueră suntemu numai la inceputu și putem să dică că numai amplu pescatu din fia-care parte căte putenu; va se dica, că avem de facut e lesne de spusu; la „cum” se aru cere o cumpărire mai anevoioasă.

Unu popor care nu are numai insusiri frumose, dară a cărui trecutu chiaru sundu durerosu și strălucitul nu poate să nu așe și acelu „cum” și putem să dică că la astă sunu nu aru putul să se recreeze spre viața nouă.

Între tôte asiă dăra și după tôte, calitatea și misiunea poporului român recunoscută și de straini, este factorul celu mai puternic pentru de a-lu impință la continuarea activităției sele. În sunu Ministrul Gorovei în cîventarea cătra alegatorii sei: „Ungurul și românu sunu avisati a se înaintă și să se sprijină împreună. Nici unul dintr-o astă doboru se poate deslipi de civilizația apusenă, nici unul nu se poate rediniă decătu pre solidaritatea intereselor, ce există astăi între poporele de cultura și de libertate.”

In fată astăi dăra și după tôte, calitatea și unei astăi de chiamări unu singuru lueru ne trebuesc a face: că să dispare pentru totu deonă: „a învidie reușită și orbă desbinare” în procederea spre a responde și insusirilor și chiamărelor noastre.

Precădu e de durerosu, că trebuie să amintim de aceste din urma, pre atâtă e de adeverat, că de aici atârnu viitorul nostru în parlea cea mai mare și mai esențiale. Arboarele, căte venturi și orcane nu-lu susu, dera de cădă e întregu interorgul seu rezistă la tôte; elu devine culecat la pămentu numai cându este petrunsa medu'a lui de putredinu.

Unu strainu, care aru și cetitu cele de pâna aci aru astă tôte care contrastă și nelogica între partea aceea unde ne provocăm la calitatea asiă de înaltă, ca ele sunu proprietăți ale poporului nostru și apoi totu noi ne arătăm temerea de slabiciunea unei neînțelegeri, carea din urma nu incapă nici decum cu insusirile unui spiritu nobile. Asiă este. Înse noi, cu deosebire vomu cogetă ca e deosebire între insusiri nobile și între desvoltarea

loru. În decursul desvoltării insusirile potu patini, de cădă nu li se da grigia de lipsa prin o cultivare completa; o cultivare, carea să fie asiă de mare precum e de mare și insusirea. Numai o astălui de impreunare va produce lumină mintiei, cu carea sa predomină omulu cu prevederile mai deparate, și acesta pentru că sa-si poată formula unu principiu, unu principiu, carele în adevăr să fie unu istoru curgatoriu în abundanță de directive cele mai bune.

Unde lipsesc luminarea mintiei se poate să mană lesne semenția particularismului și încă prăesciute; și în bună credință că urmează o cără bună, mulți potu relaci și dă ansa la deosebiri de idei și de procederi.

Cându amu disu: „egală indrepătrire națională” credem că amu cuprinșu totu și înaintea acestei ori ce particularismu va trebui să se închine. A cere dela orice connacționale a săraci pre fată, cu tôte mijloacele ce le da legea, pentru unu principiu atât de sacru este a fi la înaltă demnităție unei națiuni, carea nu ambla nici după tutorate nici după gratii, ci pre cele dintâi cîntău cauți să le delăture dela sine, și pre cele din urma sa incunjuire ocasiunea de a fi silita a le primi.

Anulu acuvi va espiră Celu nou ne va aduce ocazuni nove în cari să se probeze insusirile noastre. Principiul omintului impreunat cu o neobosită activitate să fie cărarea carea să o urmămu si ea ne va duce, vina ori ce împregiuări, cără dorințele noastre.

Altu astălui urmăndu lesne amu pută să dati uitări și lumea aru pută astă de existența noastră, numai cându neamicii nostri ne aru denunciată în inimi publice europene de cutare și de cutare crima fictiva, spre a ne arăta de nefacutativi de libertatile ce le pretindem.

Asia, dă a astălui cugetându și urmăndu se trecem pragulu carele desparte anul 1868 de 1869, și astălui vomu da responsul celu mai eminente la calitatele innasente în noi și la întrebarea ce e pusă în fruntea articulului acestuia: „Români, merita ei o sorte mai bună?”

Despre alegeri

Abia s-a încheiat sessiunea trecută a dietei și miscările de alegeri nove s-au inceput. Deputații fosi, de naț. maghiara, desfașurați în dieta, arăta pentru ce au străduit densii acolo și cări sunu acușitările castigate în dieta. Nu avem să nimică în contra acestei procederii din partea deputaților fosi, e usor constituiunale acesta, de-si în tempul presentu pare a dese, că darea de săma despre sessiunea trecută este o nouă recomandatiune pentru cea viitoră.

La miscarea astăi ore stavomu și noi indiferenți? Nu vedem nici o ratină pentru indiferenția, afară de aceea de a lasă că altii să voteze în nomele acelor cercuri unde majoritatea e de români și apoi deputații neromâni esiti din cercuri cu majoritate română să se gereze la ocazuni bine venite, ca reprezentăza pre români, ca cunoscă voia românilor și ca români nu au alte dorințe decătu acele ce le exprima densulu. Credem că acestu micu avu inca va fi de ajunsu pentru a nu hésita său a nu se îndoie că ce are să urmeze acum ca ocazia alegerilor fițorie.

Transilvanii români au îndoia detoria de a priveghia asupra alegerilor și îndoia activitate, pentru că densilor, nu mai sunu din cari respecte constituionali și anticonstituionali — anti liberali, și său rezervat unu censu mai înalt că locuitorilor Ungariei. Ori-care român va recunoște la cea dintâi privire, că asupra ei e îndepărtat ascutitul acestei măsuri, carea mai are și acelu adausu învechit, că cei de se dicu nobili, în

contra logicei mintiei sanatosc, potu alege fără censu, pentru simplu cuvânt ca se dicu a fi nobili.

Interesulu nostru morale si reale cere imperiosu, că noi sa ne punem lôte puterile spre a reesi cu deputati naționali; celu morale, pentru că sa nu oparem că unu trupu mortu naționale înaintea lumii carea nu cunoște mai deaproape referințele noastre; cele reale, pentru că inmultindu-se reprezentanți nostri sa pôta veni in puzetion de a paraliză ori ce mesura carea aru si îndreptata contra noastră.

Aici inse ne simtîmu datori a atrage atenția alegatorilor nostri si asupra candidaților lor. Ei sa nu se ia numai dupa propunerea vreunui capu plinu de fantasme, ci sa cumpără trecului acelu barbatu pre care voru alu candidații sa caute in trecutului densului sapte nu vorbe, prin cari au dovedit in saptă ca scie si pôle lucră in interesulu națunei si amu dice si bisericii sele, carea la noi e naționale.

In fine românii sa dovedesc de alta parte ca nu suntu nici servili nici vili (estini) cu darea votului lor, pentru vreunu interesu personale. Nicidomnul nici jupânul cutare nu are a fi considerat mai multu decât se cuvine sia cărui cetățeniu. Votul care e unu dreptu sacru trebuie datu numai aceluia, despre carele cum amu mai dtsu si mai susu, dupa saptele si harnică l-i avemu deplina convingere ca va lucră spre folosulu nostru comunu.

Nu credem ca voru mai si români de aceia. carii cunoscendu ca strainii tragu carbonii mai anteau la óla loro, sa se indesă a tramite deputatu pre unu barbatu, carele déca scie unde si celu dore pre români servește numai spre ai mai amară dorerea; si apoi, avemu noi exemple, unde sasi seu magiari sa se imbudișca a da voturi pentru români?

Sa cautăm dara in totu modula a ne respectă interesele noastre politice, căci numai respectândunile noi vomu face sa nile respecteze si altii.

Evenimente politice.

Misările politice in lăințrul monarhiei suntu acum asiă de putene, incătu o foia de aici e sita a dă intre telegrame scirea dupa, Ung. Ll., ca in Pest' doi din fruntașii de partide unguresci au sa se hata ca valere see, pentru că pre calea acelă sa-si restabilește onórea (?). Nu că evenimentu politien inregistrâmu acelă, ci că o satira a spiritului tempului presentu; căci óre unde amu esti, cându si noi cesti-lălti muritori, răvnindu la nobletă cavalerescă, cu inflaturarea legilor, amu cercă sa ne restabil mu onórea unde ne aru veni mai la socotela, cu argumente de cele mai simtitorie? Seracu seculu alu „luminei“ ca multu intonerecu mai acoperi!

Despre insuțierea gardelorunguresci dela denumirea comandantului superioru putieni sa mai pututu audi. In dilele din urma voru sa seie un le soi ca de adlatos lângă comandantele superioare Arhiducele Iosif si denumit vice-colonelulu de Ghiczy. Dela denumrea acestuia sa mai facutu si alte denumiri, si asiă cu inelulu organizația gardelor se va desvoltă totu mai tare.

Intre cancelariulu imperial d. de Beust si ministrulu presiedinte alu cabinetului ungurescu se escasera dferintie, din cauza unor articuli vatematori pentru celu dintâi, cari articuli aparora in „P. Ll.“ O conferintia intre ambii imprimantati a complu lucrul asiă ca in afacerile esterne d. de Beust si pastră dreptulu de a avea mâna libera. Numai asia pote deasulu remané in oficio.

Pres'a strana din afara spune ca aro esistă unu planu de o calatoria a M. M. L. Imperatulu si Imperatres'a in Galitia, Bucovina si Silezia in luna urmatória.

In cau'a conflictului greco turc, pote voru si siedea astadi representantii pterilor la judecata. Fiva acestu areopagu in stare a obli certă escata intre numitii doi vecini, séu este conferintia acelă preludiu altoru evenimente mai mari? nu putem sci.

Puterile spusene voru stârniu pentru intregitatea imperiului otomanu si voru primi o editiune nouă de promisiuni din partea Portiei, despre usurarea crestinilor.

,Pester Ll.“ scriendu despre orientu infatisiză situatiunea de asiă incătu eruptionea unui resbelu aru si decisa din partea Greciei, la spatele

caref corespondintele neelei si dice ca sta Russi'a. Si din Bucuresci scie corespondintele acelei soi sa spună multe sciri alarmatorii. Asiă, ca s'au transu multime de arme in Transilvania. (Despre ceste din urma nici redactiunea acelei soi nu mai vrea sa crede).

Camerile românei urmează a lucra cu ministeriul presentu. Din cându in cându căte unu incidentu pare a vătemă cursulu linscitu alu desbarterilor. Acăstă insa se intempla in orice parlamentu in tempurile cele mai normale.

N a pole o nu in cuventările sele de anul nou au vorbitu de pace, dupa cum afirma cele mai multe diuarie, en töte ea clu a disu ea spererez a ea se va intarí pacea si in anul acestă. Victor Emanuel se provoca, la casu de o turburare a liniscei, la garanti'a ce o da armata.

In Spania luptele intre republicanii si monarhistii luaseră unu caracteru de totu seriosu. Trupele regimului provisoriu au avutu seriose lupte pentru că sa suprime mai multe rescole.

Educatiunea la femei.

II.

Incepându acestu articolu nu'l vomu termină fără a ne adresă la famili'a, care a ajunsu a se bucură de consideratiuni insemnate. Vomu intră deci in lăințrul familiei; căci vieti'a de familia la români este unicul centru de seruire. De aci cauta a si isgonita nesciuntia cu o taria barbatescă. Aici cându va intră nesciuntia pentru că sa domine spiritul familialu: totul este perduto!

Aici cându femei'a nu va scî face pre femei'a casnica, pre adeverat'a mama: totul este perduto!

Se mai sustiene inca si aceea, că copilele sa primies ca o educatiune, carea sa corespundă rangului si positiiei, ce occupa parintii in societate. Unu pre-judetu acelă, a cărui pronunciare pre dî ce merge, pare ca ié totu mai mari dimensiuni!

Ce este rangulu? Ce numim educatiune corespondatoră? Răspunsulu este simplu: o indoita confuziune de idei — nimica mai multu.

Adeverat'a educatiune nu face complimente nici rangului nici positiiei. Si ce semnifica rangulu ver positi'a? Rangulu dispără din n'ea si i - i - i - i. — Este adeverat, ca vanitatea meniei omenesci a produsu diferintie intre muritori.

Pi oméniloru impinsi de unu similiu spaimantatoriu de orgoliu si de proprietate n'au mai vreutu sa recunoscă facia cu semenii loru referintie egalitarie si fratiesci. Miserică si slavagiul, done săpte in eternu conexa, s'au ivit u pre pamentu print' unu escesu de o coruptia bizara, ce si ave sorintele in posessiunea omului de către omu, ateca in inegalitatea naturala a gintilor si a individiloru. Suntu doue forte, doue elemente: sentimentul Eului si sentimentul raporturilor omului cu ai sei — si print'rung escesu, de care cea mai mare parte din omeni nu sciu in totu d'ea a se apara, si sacrifică ori-ce personalitate umana, ori-ce moralitate, ori-ce libertate. Astfelu sentimentul Eului violandu raporturile egalitarie dintre muritori a datu nascere slavagiului si acces'a miseriei!

Eaca asiă s'au introdusu diferintie intre omeni! Eac'asiă boieritulu si robot'a! Eac'asiă titlurile de nobletia (baronu, conte, marchz) — Omulu viându-si de originea sea a apăcatu pre calea vitului, si eaca la ce desertacione a ajunsu, sa credea, că elu este mai bunu decât alti omeni, cari pote print'rung capritiu alu naturei nu se bucura de vero consideratiune in societate. —

Déră töte astă supozitii disparu că nisce singure ilustru inaintea sciiintie i din punctu de videre alu educatiunei generali. Acél'a care vrea sa se inchine Minervei, sa scia ca nu nobil'a-i pascere; ca nu marile titluri de nobletia ducu pre omu la marre; ci pote a spiritului, luminarea mentiei, intarirea in căracteru si conscientia, nobilarea inimi facu pre omolu omo in sensu eminente! Cultura, Civilisatiunea si Sciintie nu produc nici domni nici sclavi; nici nobili nici venobli; ci aceste trei sentinete de bunu auguru ale omenimiei primescu pre omu in bratiele sele totu in asemenea modu fără a loá in consideratiune nascerea lui ori nobletă, — cu unu cuvântu fără d'a sprijină avangiosele conditioane, de car elu se bucura in societate, si cari pote sunu menite a face pressiune crudela asupra seimenilor sei! — Totu asiă ne gasim si cu edu-

cationea cu raportu la rangu si positiune. Pedagogia nu face complimente rangului. Ea ne da o educatiune generala, nu speciala; ea ne da o cultura universală acomodata pentru toti, a cărei bineleacatorie insuțientia se intinde dela bogatu si pâna la celu, care se gasesce pre ultim'a trépla a scărei sociale. Totu asiă stămu si cu crescerea copiilor. Ele trebuesc crescuti mai înainte de töte spre casnicia, că cându voru ave seruirea de a deveni mame sa-si scie crescere pre copiii loru pururea indigandu-le ca le a virtutei. Casnicia, apoi cele-lalte si Astă este lucru de capacenia. Aceasta educatione, care nu eschide scintiele positive generale, ce-si ele menite la ajungerea scopului principalu, trebuie luata in mai de aproape consideratiune. Spre rezolvarea temei, ce ne preocupa, i care este de extensiunea cea mai imensa, i trebuie sa insuțiamu institutie scolarie pentru fete. O cestiune acelă, dela a cărei norocosă rezolvare este conditioana bun'a stare a omenimiei in genere si a nationilor in specie. Pentru de a putea insuția astfelu de institutie ne trebuesc mijloci banesci, ne trebuesc fonduri. Ei bine! de unde sa ne procurăm atari fonduri? Căci naționa este seraca de bani.

Vîregitatea tempurilor trecute n'a lasat'o sa se bucur de asiă felu de avantajuri! Standu astfelu tréb'a ce dă este de facut? Este simplu. Eata ce dice poetul român:

„Unde-i unulu nu-i putere
„L' nevoi si la durere
„Unde-su doi putere crescere
„Si dusmenul nu sporesce.“

Sa ne asociamu dara. Numai asociandu-na, numai punendu umeru la umeru vomu si capabili de a delatura obstaculii, ce ne impedeca in insuțierea astorul felu de iuste menite pentru de a cresce pre fetele mame! Exempla trahunt. Sa venimur la esempe; căci ele atragu. La partea sudostică a Transilvaniei intr'unul din cele mai frumose podeie se gasesce insuțorii a cetate, Brasovul, ai cărei locuitori jumete — déca nu mai multi — suntu români, cari pără unu intinsu comerciu cu România. Domnele române din acesta cetate, pre cându patrioticii comercianți se intrecea care de care in sacrificiuri pentru radicarea marelui gimnasiu românescu, petru sefii de lips'a institutelor de crescere pentru copile indata dupa inaugurarea absolutismului pusera inceputu: „Reuniunei femeilor române pentru crescere copilelor“, care se bucura de o mare patróna in persón'a Majestătei Sale imperatrici Elisabet'a. La inceputu de-si mica; de-si numeroză putene membre; de-si fără putere: astazi este in stare sa subvintioneze trei scole de fete la Brasovu, Sabiu si Blasius, unde copilele orfene si capela instructiunea gratuita. — Déca dara acesta reunione si-are o asiă de marelia programă de a veni in ajutoriulu copilelor orfene; déca dara acesta reunione se grăbesce a veni in ajutoriulu națunei, vrednu a ne oferi bune mame; atunci ea merită tota atențunea din partea națunei, carea trebuie sa tiana contu de apelulu ce ea i-lu face. Matronelor române din toate pările! grabitiv eu o ora mai nainte a ve depune denariulu pre altariulu națunei; căci in currendu mi de voci ve voru binecuvantă! Grabitiv cu noua oferte a ajută asta reunione, că cu o ora mai nainte sa o puneti in stare de a putea dă programei, ce e si a prescriptu, extensiunea cea mai posibila! —

Românilor de ori-ce stare, de ori-ce conditioane! traimus intr'unu tempu: cându töte nationile se silescu a insuția insociri pentru d'a veni in ajutoriulu omenimiei in genere; si in specie pentru d'a da luminare si crescere si sexului utile, — si inca corespondatoră naturale, individualitatei feminire!

Se gasesce in mediulocul nostru o clasă de suție umane, care print'rung capritiu vechiu si bizaro eră osandita a trai in orb'a nesciuntia. Acum nu mai potem trai asiă. Epoca, in care ne gasim, reclama imperiosu a ne aleatu existintă noastră si internă si externă conformu spiritului si progresului, ce'lui profetizat omenimaea astazi! — Si de către reunione a femeilor române a inceputu o opera precătu de marelia: prestatu de grava; — datori'a noastră de boni români este d'a sprijină cu töte poterile asta societate in tendințele si lucrurile ei! Vreamu sa dicu; déca reunione a are nobilită intentiunea de a ofe-

fl. national se mărește în totă puterea cuvențului : venitii sa și sprințimii cu o ora mai înainte și spiritualitate și materialitate. — Si națiunea va prosperă în totu ce se numește virtute. Si învietimentul nostru național se va completa acoperindu-se unu mare defectu în educația și instrucția tinerei generaționi. —

Eaca dara cum intielegem noi a de evenimentă emancipatiunea dandu semenea de evenimentă cultură, ce reclama natura, individualitatei lemeeschi — Fia dara, că spiritul de asociare la români se ieșe totu mai mari dimensiuni pentru de a se respandă cultură și la genul semeniu ! —

Fia dara, că învietimentul nostru național se numere în curențu numerose instituții scolare și pentru educarea genului semeniu ! Fia dara, că reunirea semenilor rom. în curențu să poată fi în stare de a-si dă programei, ce ea si-a presupus, extensiunea cea mai possibila ; pentru că cultura copiilor noștri să ne chezasiuiesca pentru venitoriu unu asiatic felu de progres, ce cu dreptu cunventu lu pîninde spiritul tempului, în care ne găsimu ! — Atunci și numai atunci emancipatiunea socială și va castiga o importanță, și va capela adeverată valoare din punctul de vedere alu importanței cu respectu la viața familiară a românilor. In astfelu de tipu intielegem noi, iubite lectore ! emancipatiunea semenilor române. — Avându-o data adeverate mame vomu pînă contă la o bună stare a națiunei noștre tienendu astfelu cu o persistență rara cointu de progresulu, de care se bucura societatea omenescă ! — Dixi *). —

Ioannu Petrasicu
învietitoriu la Resinariu.

Sabiiu, in 19 Decembre. (Tramis). Permite-mi, dle Redactoru, că pre calea acestei a publicităției se culezu a chiamă atenționea Ven. autorități respective asupra unui lucru, care, facându-se abusus cu densulu, ne pote duce la unu arbitrajul daunosu și deplorabile, căruia suntemu datori toti suntemu datori naționalei noastre a ne opune de tempuriu.

Intielegu, Dle Redactore, că atatiunile edictului in causele matrimoniale. Terminul usualu pentru infatisarea la Forul protopopescu a unei părți pribegie a fostu din tempurile vechi unu anu și o dî, precum la totu dregatoriele, civili și bisericesci, de regula este și astădi. La noi insa observu de cătu-va tempu, că unele Foruri protopopesci au redusu acestu terminu la 6 luni, fără de a si îndreptatate la acestei nici prin o praece vechia, seu o lege positiva. Toacăi eugetămu la acestu obiectu și credem, că prin aceasta reducere nejustificata se deschide o usia largă abusului, — căci deea lui A. i este iertatu, a face din 1 anu $\frac{1}{2}$ anu, pentru ce lui B. sa nu-i sia iertatu a face din $\frac{1}{2}$ anu $\frac{1}{4}$ anu, și astă mai departe ! — cîndu eata in adeveru, după ce in ur. 101 și 102 ai acestei foi uno P. Protopopu publicase edictu cu terminu de 6 luni, in ur. 103 vine uno P. Administratoru protopopescu a deschide edictu cu terminu de 3 luni. Cumca aceasta este o volnicia, care face ilosoriu scopulu și intentiunea edictelor, ba carea valema seriositatea și sănătientia casatoriei cea și fără de aceea astădi destul de amenintată; și cumca priu urmare trebuie stăvilită, — de siguru va si parerea tutororu, cari doresc și se luptă, că in afacerile noștre bisericesci se domnește legătura, ieră nu arbitriul !

β.

Caransebesiu, in 17 Dec. v. 1868.

(t. i.) La scola regimentului confiniarilor români banaticu Nr. 13 s'au introdusu între studiile obligate limbă și literatură română, carea se propune de presentu de unu profesor de teologie ;

* Deea amu avé ceva de observat la temă desbatută in acești doi articuli, aru si, ca noi credem, ca nu e de lipsa să lindem numai totu departe, spre a pînă ajunge la ceva. Nu sa cauțăm mijloace și in apropierea noastră. Asiă d. e. vedem in comună Resinari o scola buna de fetișie, carea se sustine din mijloace proprije a le comunei. Nu voru si totu comunele asiă de avute, inse relativu totu se potu si in alte părți iniștia scole de către comunele respective, și la acestea aru si, după parerea noastră, datorie organele scolastice sa fă cu stăvintia. Căci precăndu Reuniunile suntu avisate la mijloace din buna voință cuiva, comunele suntu datorie a se interesa de crescerea generatiunei tinere ori de ce secesu.

acestă este unu lucru imbucurătoriu en atât'a mai vertosu, căci pîna acum era cu totulu eliminata de prin instituție militarie ; ba chiaru si prin casele române din consiliu se incubase in locul limbii naționale cea germană. Meritul introducerii limbii române in acestu instituțiu de presentu avem sa-l atribuim Ilustratției Sele duii Episcopu decesanu Ioane Popasu, carele cu amore parintescă și zelul său ingrijit pre basă unei ordinationi a înaltului c. r. ministeriu de resbelu a se ocupă catedra de limbă română provisoria înainte de a se fi spusă vre-unu salariu regulat pre semă profesorelui ; numai că se nu suferă scadere tinerimea in propasarea limbii naționale.

Acestu instituțiu militaru c. r. constă din III clase cu 63 elevi, din cari de naționalitate română suntu 46, daca limbă română este studiu obligatul pentru toti elevii instituțiu săra diseriatia de naționalitate și că si manuarii de propunere servesc gramatică compusa de d. G. I. Munteanu directore și profesor in Gimnasiulu român de religiunea gr. or. din Brasovu ; afara de aceea demnul de amintit este ca in clasă a III se propune și literatură incătu este cu putinția.

Mai este demnul de a face cunoscetu ou, publicen cetitoriu ; ca in instituțiu acestă se propune și limbă francesă că si studiu obligatul ; și facandu-se in 23 Decembre n. a. c. esamentul triluniaru in fîntă de satia a duii vice-colonelu c. r. Ornosteanu s'au aretatu sporii forte imbucurătoriu din ambele limbi române.

Introduceres limbii române la instituțiu menționat este cu atât'u mai de mare ponderositate, pentru că românu din consiliu militaru invatiându-să a naționala, carea au suplu delajinsa-si mama săa, se va dezvoltă in viitoru și într-o direcție națională, și nu ca si pâna acum fără picu de sciștia și cunoștinția despre limbă săa materna, pre carea au ignorat'o ; din cauză, că nu avé ocazie nici macaru a audti pre cineva vorbindu corectu românesce.

Ilustr. Sea dlu Eppu decesanu inca se străduiesc din respectu a ne conduce către propasire ; astăi prin consiliile sole parintesci și prin emisele cerulande se-au provocat poporulu din diresa spre iniștiarea de reuniri agronomice, și in Caransebesiu ca și forantă deea unu comitetu pentru latirea acestei instituții salutare, și demnă de imitat mai vertosu pentru poporul nostru, carele cu putința exceptiune mai pretutindene este agricultorul, insa fără cunoștințele necesarie agronomice.

Fragila națională naia națională cu adeverat, este batuta de valori grele și amenintata de pericul ; daca deea vomu si cu amore către densa, și vomu procede cu constantia către propasire ; apoi prin gratia lui Dumnezeu, carele este conducătoriu a totu, vomu si sprinținiti inca ajungerea scopului nostru ulterior !

Aradu, 24 Decembre 1868.

(Capelu.)

Care comunitate bisericescă a pretinsu în valoarea statutului organicu a procede la înlocuirea parochelor vacante și cine și cîndu a restrinsu aceea cerere ? — Eu din parte-mi nu sciu nimică despre atare casu unde se fia cerutu care-va comunitate că atare parochia vacanta sa se indeplinescă pre basă statutului organicu prin dreptul de alegere și sa-i sia denegatul ori Ilustratția Sea d. Episcopu ori consistoriu aceea îndreptatire, seu sa fia procesu in contra cererii și alu statutului denumindu parochi și chirotonindu-i — după calapodiu celu vechiu, — de ore-ce și după usul ce a statu pâna acum in vigore, preoti numai pre basă convoirei comunității concernente — și nici cîndu fără de invocarea acelei săa chirotonită.

Dara fia constatatu ca Ilustr. Sea nu e acela nedemn de chiamarea sea precum lu caracterisă d. fosu d-putatul dela Aradu, că sa se lasă a-lu seduce altii căci faptele vorbescu de sine, și bunul cetitoriu are convingere firma despre iniștiatile și meritele eclatante ale Ilustr. Sele prezantului d. Episcopu pre terenulu bisericei noastre dreptul maritorie, este pre bine cunoscuta activitatea indelungata a Présantiei Sele in care a incarunțit secerându prin loptele sele neobosit rezultatul celu frumosu pre partea bisericei noastre de care ne bucurâmu cu totii astădi și la care Ilustr. Sea că unu factoru luptatoru multu a contribuit ne sedusu de nime.

Pînă dinaintea onoratiloru cetitori unu casu

mai recente, din care se binevoiescă a deduce contrariu asertuilor necasate ca Ilustr. Sea au retransu cui-va dreptul de alegere ce i compete conform statutului organiciu.

Acei 4 insi între preoți chirotoniti au produsu înainte de sănătire documente din partea comunităților concernente bisericesci, prin care să constată lipsa orgină de preoți și in care documente reprezentanții bisericei au declarat serbatorescă ca cu invocarea intregei comunități recomenda pre respectivul pentru sănătire ; și totusi Ilustr. Sea d. Episcopu nu voiu a chirotoni nici pre unul pâna ce nu-lu navalira poporenii cu gramada in curtea episcopală și i declarara de repetite ori că sa le sănătescă pre candidatulu loru intru preoță, căci lu voiesc, și avându lipsa de pastori susținători nu mai potu remanea fără de densulu.

Ela, d. corespondinte, ce au disu atare turma de omeni la îndrumarea parintelui Episcopu că sa fia cu rebdare pâna se va orendu alegerea ; eata sa ti-o spunu eu, carele amu fostu martore viu de satia, cum s'au exprimatua acea deputație :

"Mari'a Ta ! noi nu mai putem acceptă după comisiune nici după prota, ca avemu lipsa mare de popa, ne vinu serbatorile și nu-i cine sa slujește, apoi cîndu-ne toti aici in numele comunităției ; Te rugămu să ne sănătescă pre acesta — și deea nu, noi vomu astă altu Vladica care ne va dă popa."

Puna-se daca d. corespondinte fostu deputat congrèsualu in puselunea parintelui Episcopu, și a-si vré sa vedu deea aru si olatu de consultu a refusă cererea acelor numerosi factori și reprezentanți comunali bisericesci — manendu spa pre moră antagonistilor.

Apoi judece și publicul cetitoriu de a peccatuitu Ilustr. Sea chiaru in contra dispusetiunilor statutului organicu, cându a procedat astfelui cu chirotonirea neincungurabilă alor patru preoți, satisfacendu cererei bisericeiilor concreti poveștiuirei arhipastorescii.

Nu restringe Ilustr. Sea d. Episcopu dreptul de alegere in totu diecesă, și in privința acestei me provoca la casulu dela Nadlacu, unde devenindu parochia vacanta, — comunitatea bisericescă constituindu-se de sine pre basă statutului organu (Capu I § 6.) a asternută rugarea la consistoriu că sa i se concéda a-si alege preoță, protestandu in contra ori-cărei dispusetiuni unilaterale.

Insa ce sa nu vedi, cându totu acea-si comunitate bisericescă, totu acei barbati înțelepăti subscrise in frontea protocolului intaritul cu sigilul comunulu și bisericescu — in contradicție cu pretențiunea de a nu se luă in considerație alesările provedute cu subscrieri culese de pre străde și din birturi — a datu și la mai multi insi subscrerile de recomandări că sa se sănătescă de preoți pre parochia vacanta, asiă incătu acum nu se scie cu positivitate, care este adeveratul candidat de parochu alu Nadlaculni, ivindu-se mai mulți aspiranti totu cu atestaturi pline de subscrieri identice.

A-si vré sa sciu daca, cum aru aplică aci d. coresp. dispusetiunile statutului organicu, și ce procedura aru si mai practica de a evita confuзиunile ce de buna séma se voro escă din rivalitatea aspirantilor la parochia din Nadlacu ?!

Suntu apoi nenumarate fatalități că aceste, care le intimpina in totu diu'a Ilustr. Sea d. Episcopu, și precari cu inaseut'a-i intelepcione și tactică le scie dela toră, și deea vomu se simu drepti cu conștiinția curată, atunci amu sa dicu demnilor corespondenți : ca sa lase la o parte suspiciunările nefundate, și punendu-si mâna pre anima sa marturisescă cu adenca durere, ca n'avemu destui barbati înțelepăti cu constantia cari se conduce poporulu fără interesu personalu, din care provinu lote neplacerile și neajunsurile stricătoare naționei și bisericei !

Si mie-mi pare forte ren, ca a trebuitu sa ieu eu condeiu a măna spre a marturisi adeveratul mistificat din partea acelor corespondenți, și nu s'a astă altul mai competente și interesante a-lu justifică.

Unu fiu dreptu credinciosu lumeanu și lostu deputat congrèsualu.

Varietăți.

** Escel. Sea FZM. bar. Raming, carele după cum e sciu, este denumit de comandanțe alu Moraviei, a parasită Sabiu în septembrie trecută, spre a ocupa postul celu nou.

** In locul guvernului provincial în Transilvania, se va institui un Comisariatu. Membrii acestuia sunt deja după „Hon” denumiți. Ei sunt: Comisariul reg. contele Em. Péchy, consiliariul ministeriale: Gustav Gréisz — consiliarii: Alessiu Nagy, Carolu Gebbel, Samuil Porotiu. Secretari: Aleșandru Pál, Lad. Vaida Fried. Schreiber, los. Lugosi, Carolu Olasz, Petru Nemes. — concepșii: Otto Vajda, Ioh. Lüngling, Martinu Murrat, Al. Folyoviciu, Ioann Badila Fried. Wendler. — Practicanti: Bela Szabó, Baronu Zoltan Apor, Bela Szász, Fr. Kain, Georg Bodo, Mich. Pall, Geza Ban, Stef. Biro, Al. Székely, Daniel Bedő.

** Conte de Francisc Haller, carele au administrat pâna acum'a în calitate de jude supremu comitatului Albej Superior, e denumit de Maj Sea ces. r. prin preainal'a decizie din 20 Decembre de comite supremu alu acestui comitat.

** O fâia vienesa aduce scirea urmatore: „Drumul de seru, ce sau deschis de curențu în Transilvania, se va opri peste putien pre cătuva timpu pentru folosirea privată, pentru ca va fi prea ocupata cu transportarea de trupe și de munitiune.” — Se pare a fi o scire de sensatiune, cari se indesescu de unu tempu in cōcē.

* Cetim in „Monitoriulu” (rom.) de Vineri, 20 ale curenței:

Foile de presti carpăti publica o circulara a comisariului regescu alu Ungariei in Transilvania, prin care se ordona autoritătilor subalterne de a prinde trei emisari ai guvernamentului român, care aru si tramisi in Transilvania spre a recrută pentru armătă româna soldati de naționalitate română cari au servit in armătă austriaca. Guvernamentul român n'a insarcinat pre nimenea, nici directu nici indirectu, cu asemenea missiune; si astfelui din insta-si acesta declaratione, resulta ca alegationea cuprinsa in circulara dlui comisariu regescu este desbracata de ori-ce temeinicia.

* Jurnalul de Brasov „Kronst. Ztg.” in fâia nr. 198 din 14/2 Decembrie, publica intr'unu modu cu totul eronat, initiativ'a luata de administratiunea postei române pentru oprirea circulatiunei diligeniei dlui Koerner.

In România, si acela nu este o excepție, posta este unu monopolu alu statului, consacratu prin anume lege. Ori-ce intreprindere de transportu particulariu, de scrisori, pachete, etc. si persoane cu schimbă de releuri neautorizate de guvern, este supusa conformu art. 26 din legea postale la o amenda de 100—500 lei si la confiscarea trasurilor si căilor.

Pâna la 1 Novembre spiratū, d. Alessandro Koell si compania Koerner s'a bucurat de o concesiune acordata de guvern pentru transportu de persoane cu deligintie intre Bucuresti-Brasov. In acea di concessiunea spiratū, statul a infinitatul deligintele sele, si pentru transportul preste frontieră s'a grabit a obtiené autorisationea guvernului austro-ungaru.

D. Koerner insi, in disprețiul legilor tierii pre care le cunosc sōrte bine, de ore-ce pre băs'a loru a avutu concessiunea, a urmatu a tiené in circulatiune deligintele sele intre Bucuresti-Brasov, fără nici o autorisatione.

In fâia acestei stări de lucruri, prefectura de Prahova, conformu ordinului ce avea si in virtutea legei, a opriu diligenti'a d'ui Koerner prin siefulu politiei.

Faptul s'a petrecut chiaru in presentia directorului prefecturei si după cum se constată din procesul verba de incetare si subsemnatu si de agendele starostiei K. K. din Ploiești, nici o perquisitiune nu a urmatu la pachete seu la grupurile postei austriace, ci administratiunea s'a marginuit a constata fraudă transportului de persoane.

Prin urmare assertiunile jurnalului de Brasov ca s'an comisau violentie, suntu cu totul neexacte.

„Tromp. Carp.”

(Comunicat)

** (Retragerea militaria de séra la anul nou, in Tulerie din Paris) Pe la 9 ore in preser'a de anul nou se adunara in Tuilerie toti tamborii si tōte bandele musicale militaresci, asiedindu-se după despărțimintele loru in patru siori. Diece minute inainte de 9 ore se ivi imperatul (imbracat in civile), imperat'sa si prin-

tiulu imperatescu pre balconulu palatului. Cându se ivira acestia, tamborii sunara vre o 5 minute tobel. Dupa aceea intonă band'a gardei nationali unu marsiu de pace, căruia i urmara mai multe mărsiuri resbelice din partea militiei. Tōte bandele musicale intonara la olalta „Reine Hortense”. Mai urmara diferite mărsiuri, între carele si unu arabiuc. Imperatul se arăta seriosu si prin o observare, ce o face imperat'sa si printiului, cari se pareau ca nu observa aceeasi seriositate, luara si acestia unu aeru seriosu. Publicul, ce se adunase intr'unu numară foarte mare remase la tōte acestea in tacere si in linse, chiar si atunci cându se repetă manevra din anul trecutu si cându i se deschise port'a dela curtea de Tuilerielor deodata cu intonarea imnului naționale imperatescu „Reine Hortense.” La 12 ore se fini retragerea, usitata la anul nou, si după ce disparurara imperatul, imperat'sa si printiul de pre balconu, se rispira si multimea edunata.

** Lupta unui tauru. In dilele treceute fiindu dusu in Pest'a unu taur la macelariu, scapa din mān'a celor ce l'u duceau legatu cu funi, si alearga intr'o curte inchisa bine. Acī se incepe scen'a unei lupte, care chiaru si in amfiteatrele Romanilor aru si aflatu aplause. Macelarii respectivi adeca două drumul la doi cāni mari, sumutindu asupra tauroi, care i asteptă in linse. Taurul la inceputu privea lucrul de usioru; in fine insa vediendu ca nu e gluma, face intrebunțire de cōrnele sele si aronca cu acestea pre cāni in aeru in inaltime de stānjini, că pre nesci sioreci. Cāni inse nu se lasă, pâna cându cade unu sub picioarele tauroi, carele atât'a flu borséca cu picioarele pâna ramane că mortu, cu limb'a scosă. Atunci a pasiesce in contr'a tauroi unu seioru de macelarii forte corpulentu. Taurul se repede asupra lui si flu isbesce la pamant, incepandu infiratul alu calcă cu picioarele, asiā in cătu privitorii nu sciau ce sa faca si cum sa-i ajute. Atunci a insa atacurile cele infocale ale cānelui alu doilea atragu furi'a tauroi asupră-si, si luptându-se acesta animale amendoua, se destăpita din ameliala cānele celu dintaiu, sare că turbatul asupra tauroi si se acalja astfelui de urechi'a acestui a inca unu potu descăciat nici macelarii. Taurul incepe a tremura, sta pre locu, si asia ilu prindu macelarii si la duce cu cānele acaliatu de urechi'a lui pâna la locul de macelariu.

* — Invitare la prenumeratiune pre diurnalul politicu septemanariu „Der Osten”. Dela 1 Ianuaru 1869 incepe „Der Osten” alu doilea anu. Prin curagiōs'a lui pasire pentru interesele in adeveru austriace si pentru egal'a indreptătire a tuturor poporelor si a cāstigatul pâna acumu cercu latitu de cetitori. Aduce asta de acela cele mai interesante sciri politice si diplomatice, care circula pînă diurnalele imprumutate din colonele lui. Si anumitu are cele mai bune si mai secure impartasiru din Orientu, se lupta pentru inviorea si pentru contielegerea cu boemii si polonii si pentru drepturi nationale ale poporelor nemaghiare din Ungaria. Articuli politici si se soletone, corespondinte originali din tōte capitalele interne si externe; tōte sciri, impartasirile economice poporale, reporte, de bursa, notari de cursu, literatura, arte, teatru, scl., in cătu abonatul pre „Osten” e astă de bine informatu că cum ar' si abonatul pre multe diurnale.

Mai incolo incepe in anul nou publicarea de novele sōrte inordatore si biografii de cele mai ales personalităti ale patriei nostru. Costa 1 fl. 50 cr. pre $\frac{1}{4}$ 3 fl. pe $\frac{1}{2}$, si 6 fl. pe unu anu in-tregu; la 6 abonati se da unu gratis. — Viena in Decemb. 1868. Administratiunea lui „Osten” (Wien, Parkring, im Gebäude der k. k. Gartenbau-Gesellschaft).

* Instalațione. Următoarele ni se trimit camu tardu, destre o instalatiune a unui preotu.

Verdu in 1 Decembrie. In 30 Nov. su adusu preotul nostru Ioachim Parau cu o solenitate deosebita din Agnita in comun'a nostra, si instalat in parochia sea. Solenitatea su marita prin participarea cea amicabila a conlocutorilor nostri sasi,

eara celebrarea servitului Ddiescu cu ocazia unei instalații la marira cuventările bine nimerite si partrondietore ale comisariului protopopescu din Nocriku Crigoriu Maier, a preotului nou Ioachim Parau si a parochului din Covaci Alessandru Comisia. Sera insa fiindu onomastica Ess. Sale a Parintelui Mitropolit Andrei se ilumină scola si cu o festevi-

tate deosebita se incheia din'a acēst'a pentru noi de mare insemnatate. Deo dñe ca la tōte ocasiunile de specialitatea acēst'a sa se edifice populu prin astuzie de solenități, cari vor contribui pre viitoru multu ratâlu asupra desvoltării simțului moralu in poporu cău si a nesuntielor nobile si respectatore de progresarea comunei.

unu Verdianu.

16-2

Concursu.

Pentru ocuparea definitiva a posturilor invitatoresci se eschide concursu, la urmatorele comune:

1. Tocu cu salariu de 126. fl. 9. sinici de grāu, 9. de cucuruza, 2. mesuri de mazarie, 30. centenarii de fenu, 12 orgii lemne de focu, din care se incaldiesce si scola.
2. Caprutișa, cu salariu de 120. fl. 6. sinici de grau 6. de cucuruza, 1. sinicu de mazare, 120 portiōne de fenu, 12. orgii lemne de focu.
3. Cuia si u, cu salariu de 100. fl. 5. sinici de grāu, 5. de cucuruza, 2. mesuri de mazare, 70. portiōne de fenu, 8. orgii lemne de focu.
4. Temesestii, cu salariu de 100. fl. 5. sinici de grau, 5. de cucuruza, 75. portiōne de fenu, 6. orgii lemne de focu.

Doritori vor tramite cursele trebuințiose instruite si adresate cătra Venerabilulu consistoriu greco-orientalul Aradu, la subscrișu, in restimpu de patru septamani dela anteira publicare a concursului acestui a in fâia de facia.

Datu in Tolvaradia, 14. Decembrie 1868.

Iosif Belesiu
protopopu si Inspect.
dislr. de Scole.

42-1

AVISARE.

C. r. ministeriu de reszelu alu imperiului voiesce după rescriptulu seu din 26 Decembrie 1868 depart. 13 nr. 5152 requisitele inca pentru anul administrativu 1869 la imbracarea si inarmarea trebuințioasa, a si le castiga pre calea industriei private prin oferte. La osecurare de trebuințele a este ramane in activitate in generalu conditiunile de oferte asemenea, care s'a publicat la castigarea unei părți a requisitelor pentru anule 1869 in fâia oficiosa dela „Wiener Zeitung” din 1 November 1868, si in tiéra in „Hrm. Ztg.” din 11, 14 si 18 November 1868 nr. 269, 272 si 275.

Publicarea pentru ofertele prezente va fi in „Hrm. Ztg.” din 5, 8 si 11 Ianuaru 1869 si s'a comunicat si cu magistratul din Sabiu, Clusiu, Brasovu, Alb'e-Julia, Sighisoara, Mediasu, Oresia, Sebesiu, Bistritia, M. Osorhei, Reginulu Sasescu, K. Osorhei, cu oficiolatele comitatense din Elisabetopol, Aiud, Turda si Dees, cu oficiolatele districtuale din Fagarasul si Nasaudu, cu oficiul scuialu din Odorhei, si in urma cu oficiul comunale din Cisnadia, unde se poate vedea.

Articuli de furnisare coprind urmatore propuse:

- Gruppa: cioreci de postavu, lanantele articli fabricati din postavu si straile.
- Gruppa: materialele de inu si pinda grăsă, articli facuti din pinda si pinda grasa.
- Gruppa: pelele difiserite, si armatura.
- Gruppa: investimentare de viciori.
- Gruppa: acopereminturi de capu.
- Gruppa: hamuri.
- Gruppa: trebuințele eventuale.

Sabiu in 2 Ianuaru 1869.

Cu nrulu acesta va inceata abonamentul de pâna acum, adeca pana la ultim'a Decembrie 1868: si nrii din anul 1869 se voru tramite numai dloru noi abonati.

Din cause neatentatorie de redactiune nrulu acesta a intardiatu!

Bursa de Vienn'a.

Din 27 Decembrie 1868. (8 Ian. 1869)

Metalicile 5%	61 40	Act. de creditu 255 80
Imprumut. nat. 5%	65 90	Argintul 117 65
		Actiile de banca 684
		Galbinulu 5 68%